

ser. Når fru Margrete Auken siger, at lommetyven skal hænges ud, men ikke departementschefen, er det jo noget sludder, for sandheden er jo den, at den retssikkerhed, vi ønsker at tilvejebringe i denne lovgivning, skal give departementschefen den samme retssikkerhed, som lommetyven i dag har.

I øvrigt kan de to typer af sager ikke sammenlignes, fordi den ene drejer sig om straffeloven og normal domstolsbearbejdning af sagerne, hvorimod det, vi taler om her, er en undersøgelse af et faktisk handlingsforløb.

Så derfor: Den dér totale sammenblanding er kun med til at skabe en forvirring, som ikke engang er på et højere niveau.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er bare for klarhedens skyld: Det er ikke mig, der laver sammenblandingen. Det er oplægget her, der laver sammenblandingen, fordi man sammenligner med de almindelige politiuundersøgelser. Og så siger jeg, at der er så stor forskel i det system i øvrigt, for de fører jo til retssager, der derefter foregår åbent.

Jeg vil godt lige sige en ting om det med retsbeskyttelsen. Hvem siger, at det er dårligt for retssikkerheden, at der er åbenhed? Faktisk har den gamle danske bestemmelse om en åben retsførelse altid været en retssikkerhedsgaranti, også for de folk, der var i klemme i en sag, og jeg mener, at det godt kan være, at man mener, at pressen bare er heksejagtsagtig, men det er jo ikke rigtigt. Faktisk har det masser af gange været pressens arbejde, der har ført til, at mennesker fik en bedre behandling, end de ellers ville have fået, og det er dog det, der er baggrunden for, at vi har åbenhed i hele vores retspraksis. Det er da ikke for at hænge et menneske ud; det er faktisk ikke grunden.

Derfor kan jeg altså ikke forstå, hvorfor man pludselig siger, at det er særlig retssikkerhedsmæssigt at lukke dem inde – så kunne man lige så godt sige: Bag inkvisitionens lukkede døre.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

For lige at gøre det klart, for at man ikke skal misforstå det; jeg tror så heller ikke, det var det, hr. Hans Engell mente: Men det er vores klare opfattelse, at det altid skal være regeringen, der træffer beslutningen om, hvem der skal være i undersøgelseskommissionen, om der skal ned sættes en, og hvad kommissoriet skal være.

Det andet havde så at gøre med de politiske muligheder for at øve indflydelse på regeringens konkrete beslutning.

Hvad angår offentligheden, er det, som jeg meget gerne vil have at vi får vendt og endevendt, også hensynet til den enkelte, der kommer i klemme.

Med udgangspunkt i vores erfaringer og de beslutninger, som hr. Ninn-Hansen endte med at tage i sin tid, prøver jeg at sætte mig i sådan en undersøgts sted, en, der skal til afhøring. Jamen hvad nu, hvis man har den samme holdning – og det er der sikkert mange der har – som hr. Ninn-Hansen var besjælet af dengang: Jeg vil gerne have det her blotlagt i fuld offentlighed, skal man så være afskåret fra det?

Det, jeg også godt vil fordybe mig i, er: Hvordan er det med indenrettslige forhør i en almindelig straffesag? Hvis der foregår et indenrettsligt forhør af vidner, er det så altid for lukkede døre, eller kan der også dér være åbne døre? Det var nok noget af det, jeg burde vide på forhånd. Det har jeg ikke en viden om, så det er noget af det, jeg gerne vil have undersøgt nærmere.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet er glad for, at det her lovforslag er kommet. Vi er glade for den rapport, som Nordskov Nielsen-udvalget har lavet, og vi er frem for alt glade for, at det er Folketinget, der fremsætter lovforlaget. Det handler til syvende og sidst om Folketingets kontrol af regeringen; derfor er det også den rigtige måde at gøre det på.

Dette forslag egner sig jo bedre end noget andet forslag til i hvert fald en grundig udvalgsbehandling, for det, der ligger her, er jo i og for sig en teknisk fremstilling af rapporten.

Men vi må jo komme med nogle bud på: Hvad mener vi så, at det endelige resultat skal være? Og dér er vi i Fremskridtspartiet faktisk meget optaget af, at dommere skal kunne medvirke. Dermed være ikke sagt, at dommere altid skal medvirke, men det skal i hvert fald ikke være sådan, at man kommer frem til en situation, hvor dommere ikke kan medvirke.

Det andet, vi er meget optaget af, er, at man heller ikke kommer i en situation, hvor det altid er lukkede undersøgelser; der bør også være mulighed for, at man kan have åbne undersøgelser. Vi synes, at hverken retssikkerheden eller hensynet til dem, det drejer sig om, lider ubodelig skade ved, at tingene foregår i offentlighed.